

THE BEE HIVE on kauppa, joka takaa tyytyväisyyden ja hyvän palveluksen. Tuo tavaroita laivoille, jolle ynnä kotiin jokaiseen osaan kaupunkia.

Miesten Osasto...

UUSIA TAVAROITA SAAPUU JOKA PÄIVÄ. MIESTEN IHOKKAITA, \$1.90 — Erikoisen hyvää lajia, kohtuullisen paksumu Cooper'in Closed Crotch Style'ia, arvoltaan \$2.50 kappaletta kohden.

The BEE HIVE

530 Commercial St. AINA LUOTETTAVA. 535 Bond St.

"The LIBERTINE"

Voimakas kuvaus nykyaikaisesta elämästä, jossa esiintyvät John Mason ja Alma Hanlon.

Sunset-teatterissa Maanantaina ja Tiistaina

ASTORIASTA JA YMPÄRISTÖLTÄ

TOVERIN TELEFOONI-NUMEROT: Konttori ja liikkeenhoitaja 365 Tolmieva...

PAIVALISTA

S. S. Klubin johtokunnan kokous on tänään illalla klo 8. "Perinto", harjoitus klo 7.30.

Lapattossu ja Säkenet

ovat saapuneet Toverin kirjakauppaan, mistä niitä voi jokainen joitakin nikkeleitä uhraamalla saada.

E. B. Hughes hautaantomittaja

C. R. Carlson tekee kaikki suomennkielisen järjestelyn. Telef. 321. 12:sta ja Duane katujen kulmassa.

Lautakunta ei päässyt yksimielisyyteen

kun alueoikeudessa lauautaina D. Hansen Packing Co:n O. W. R. and N. yhtiötä vastaan nostama vahingonkorvauksijuttu 8,000 lnhikannun turmelemisesta käsiteltiin.

Miksi heikonnaatte itseänne

vhtämättä usilla rykimisellä. Pistäytäkää Uniontownin apteekkiin saamaan Helbergin Valkean pe-täjän tervaa (yskän lääketä).

Astorialaisia uhkaa pettymys.

Mikäli Portlandin lehdet tietävät kertoa, on toivo vedenalais-ten asemapaikan Columbia joel-le saamisesta siirtynyt vuoden eteenpäin siksi, että senaattori Chamberlainin rahamyonnyty-ehdotus tuli hyljättyksi.

Taasen muuan pulma.

Kun valtiossamme viinan myynti kokonaan kiellettiin, niin oli siihen tottuneitten aluet-va keksiä itselleen toisia juu- vutussuomia menetettyjen tilal-

le. Nyt ne ovatkin tällaisen ta- vaneet puualkohoolia, jota vielä kaiken lisäksi myydään ai- van ilman mitään rajoituksia ai- van kuin gasoliinia ja palooilyä. Pari päivää sitten tuli ensimmäi- nen puualkoholin käyttämisky- symys oikeuden käsiteltäväksi ja koska siitä ei erikoista pykälää lakiin oltu prantattu, niin oli koko syytöskin hyljättävä. Ky- symyksessä on Jack Harrisonin juttu, Harrison kun vangittiin syytettynä väkijoumien kuljetta- misesta kaunitin sairaalaan. Kun Harrisonin sairaalaan jättämää viinapulloa alettiin tutkia, niin huomattiinkin, että se sisälsi vet- tä ja puualkoholia ja siksi ylei- sen syyttäjän vaatimuksesta syytös kumottiin asianmuokais- ten pykälien puuttuessa lakikoel- mastamme. Jos sitävastoin syy- tetyn pullosta olisi tavattu oikea- ta "silkkää" viinaa, niin tilen- päitä olisi asianomainen joutunut lukemaan.

Kansankirjeitä

(Jatkoa kolmannelta sivulta) saisi puhua, sillä he häpeivät si- tä itsekin, niin uskallan taasen yrittää uudelleen. Kyllä sen kirjoituksen johdosta lyötiin pieksua nummeen toinen- kin kerta ja sen päivän Toveri käytettiin sellaisissakin tiloissa, joissa ei varmastikaan ole ollut montakaan kertaa ennen mikään työväen lehti. Maito-"poketti" kädessä ja "knyytti" kainalossa, kuljettiin lukemassa sitä. Valit- tivat vaan että: "Kamalaan on, kun totuus ei enää pidä paikka- ansa." Mutta minä sanon vain vanhaan tuttuun tapaan: Että ei totuuden sallittaisi tulla ilmi! Ja mikä minua huvitti oli se, että kirjoituksesta syyttivät vielä väärää miestä. Se, jota asia kipeimmin koski, lähti heti kun kuuli itsestään luettavan ha- kemaan sitä 50 senttiä, jonka sai palkinnoksi "resutansseissa". Ja sitten löylytti uhriaan hyvän päiväisesti sanan rieskalla. Oli- pa hän vähältä "rynnätä" pääl- lekin, mutta saattoi sentään lo- pulta hillitä itseään. Kai se "torppari" olisi tullut häädetyksi, mutta kun sillä isännällä on vä- hän itselläänkin "syntiä" niskan päällä, niin sai "torppari" olla rauhassa. Poikaressulla on kyl- lin paljon hommaa kun saa van- itselleen ruuan laitetuksi ja tye- lä toista, jota "huohollissa" ju- lee esille, että ei se ehdi mitään sellaisia kirjoitella sanomalehtiin.

Teatterista

Eilen illalla esitettiin S. S. Klubin näytelmällä Maiju Las- silan huvinäytelmä "Mimmi Paavaliina" täydelle huoneestol- le huolimatta siitä, että ankara räjäysä ei juuri ollut omansa ihmisiä liikkeelle houkuttele- maan ja että kaupunki oli juuri näytöksen alkamisen aikaan pilkkosen pimeänä sähköjohto- jen mentyä epäkuuntoon. Mitä itse kappaleeseen tulee, niin kai- kista mehevistä letkauksista- taan huolimatta on se pitkäve- teinen, siinä näet on niin kovin pitkältä vanhojen akkojen järei- tyksiä, jotka pakostakin ikävys- tyttävät kuuntelijaa, esittäjä ni- tä osia kuka tahansa ja miten hyvin tahansa. Ja kuitenkin on kappale kauttaaltaan vähän lii- aksi räivä: mehevät puheet näet ovat kyllä hyvää kappaleessa hoysteenä, mutta jos niistä yksinomaan koko juoni muodos- tuu, niin ne kyllästyttävät kuun- telijaa liialla paljonodellaan ai- van kuin museo katselijaa.

NAPPITRUSTI

Niemelän valtakunnan aikakirjain kunniaakkain lehti. Ludvig Nordström.

Sota syytty ja eräs herra tulee Tukholmaan.

Niemelän valtakunnan silloisen pääkaupungin, Tukholman, kaduilla seisokeli väkijoukkoja. Näkyi, että joiain vakavaa oli tekeillä. Ei näkynyt ilmapalloa silkkitalon yllä, eikä ollut joku akka kuollut halvaukseen, sillä halvauksen saaneita akkoja olisi täytynyt olla joka 50 metrin päässä, eikä maailmanhistoria sellaista tapausta tunne. Kunnianarvoisten niemeläisten kasvo- jen ilmeistä voi myös päätää, et- tä joiain erikoista oli tekeillä. Niin muuttuneet ne olivat, että kuka tahansa saattoi havaita to- dekse maan historioitsijain lau- selman, että Niemelän maassa a- sui sankaripierre näkyi. Kaikki olivat vakavina, mutta ei kukaan pelännyt. Mutta kalpeita olivat ja hampaat kalisivat heidän kysy- sään toisiltaan: — M. . . m. . . mahtaakohan Niemeläkin kiertyä mukaan? — Pi. . . pitääkö lähtee so. . . sotaan? Samassa alkoivat kirkonkello soida ja kuiskaas kulki katuja pitkin. — Kuningas on polvistunut rukoukseen linnassaan. — Keta hän rukoilee? — Jumalaa. — Mitä jumalaa? — Niemelän valtakunnan. — Kiitos herran, ettei minikään muun maan, huusivat niemeläi- set ja paljastivat pänsä. Ja siten tuli joukko ukkoja, jotka en- nen olivat kanniskelleet eläväm- kuvain, pelastusarmeijan, verkko- sukkeen y.m. niemeläisten ha- laamaa tavaroitten kyltjejä, ja oli heidän vasemmassa kainalos- saan paperipinka, edessään si- ninen esiliina, lasit nokalla ja mahtava liisteritöppö kädessä. Ja talojen nurkkiin liisteröivät ne suuren julistuksen: Mobilisoinen.

Miksi heikonnaatte itseänne

vhtämättä usilla rykimisellä. Pistäytäkää Uniontownin apteekkiin saamaan Helbergin Valkean pe-täjän tervaa (yskän lääketä).

Astorialaisia uhkaa pettymys.

Mikäli Portlandin lehdet tietävät kertoa, on toivo vedenalais-ten asemapaikan Columbia joel-le saamisesta siirtynyt vuoden eteenpäin siksi, että senaattori Chamberlainin rahamyonnyty-ehdotus tuli hyljättyksi.

Taasen muuan pulma.

Kun valtiossamme viinan myynti kokonaan kiellettiin, niin oli siihen tottuneitten aluet-va keksiä itselleen toisia juu- vutussuomia menetettyjen tilal-

Teatterista

Eilen illalla esitettiin S. S. Klubin näytelmällä Maiju Las- silan huvinäytelmä "Mimmi Paavaliina" täydelle huoneestol- le huolimatta siitä, että ankara räjäysä ei juuri ollut omansa ihmisiä liikkeelle houkuttele- maan ja että kaupunki oli juuri näytöksen alkamisen aikaan pilkkosen pimeänä sähköjohto- jen mentyä epäkuuntoon. Mitä itse kappaleeseen tulee, niin kai- kista mehevistä letkauksista- taan huolimatta on se pitkäve- teinen, siinä näet on niin kovin pitkältä vanhojen akkojen järei- tyksiä, jotka pakostakin ikävys- tyttävät kuuntelijaa, esittäjä ni- tä osia kuka tahansa ja miten hyvin tahansa. Ja kuitenkin on kappale kauttaaltaan vähän lii- aksi räivä: mehevät puheet näet ovat kyllä hyvää kappaleessa hoysteenä, mutta jos niistä yksinomaan koko juoni muodos- tuu, niin ne kyllästyttävät kuun- telijaa liialla paljonodellaan ai- van kuin museo katselijaa.

NAPPITRUSTI

Niemelän valtakunnan aikakirjain kunniaakkain lehti. Ludvig Nordström.

Sota syytty ja eräs herra tulee Tukholmaan.

Niemelän valtakunnan silloisen pääkaupungin, Tukholman, kaduilla seisokeli väkijoukkoja. Näkyi, että joiain vakavaa oli tekeillä. Ei näkynyt ilmapalloa silkkitalon yllä, eikä ollut joku akka kuollut halvaukseen, sillä halvauksen saaneita akkoja olisi täytynyt olla joka 50 metrin päässä, eikä maailmanhistoria sellaista tapausta tunne. Kunnianarvoisten niemeläisten kasvo- jen ilmeistä voi myös päätää, et- tä joiain erikoista oli tekeillä. Niin muuttuneet ne olivat, että kuka tahansa saattoi havaita to- dekse maan historioitsijain lau- selman, että Niemelän maassa a- sui sankaripierre näkyi. Kaikki olivat vakavina, mutta ei kukaan pelännyt. Mutta kalpeita olivat ja hampaat kalisivat heidän kysy- sään toisiltaan: — M. . . m. . . mahtaakohan Niemeläkin kiertyä mukaan? — Pi. . . pitääkö lähtee so. . . sotaan? Samassa alkoivat kirkonkello soida ja kuiskaas kulki katuja pitkin. — Kuningas on polvistunut rukoukseen linnassaan. — Keta hän rukoilee? — Jumalaa. — Mitä jumalaa? — Niemelän valtakunnan. — Kiitos herran, ettei minikään muun maan, huusivat niemeläi- set ja paljastivat pänsä. Ja siten tuli joukko ukkoja, jotka en- nen olivat kanniskelleet eläväm- kuvain, pelastusarmeijan, verkko- sukkeen y.m. niemeläisten ha- laamaa tavaroitten kyltjejä, ja oli heidän vasemmassa kainalos- saan paperipinka, edessään si- ninen esiliina, lasit nokalla ja mahtava liisteritöppö kädessä. Ja talojen nurkkiin liisteröivät ne suuren julistuksen: Mobilisoinen.

Miksi heikonnaatte itseänne

vhtämättä usilla rykimisellä. Pistäytäkää Uniontownin apteekkiin saamaan Helbergin Valkean pe-täjän tervaa (yskän lääketä).

Kansankirjeitä

(Jatkoa kolmannelta sivulta) saisi puhua, sillä he häpeivät si- tä itsekin, niin uskallan taasen yrittää uudelleen. Kyllä sen kirjoituksen johdosta lyötiin pieksua nummeen toinen- kin kerta ja sen päivän Toveri käytettiin sellaisissakin tiloissa, joissa ei varmastikaan ole ollut montakaan kertaa ennen mikään työväen lehti. Maito-"poketti" kädessä ja "knyytti" kainalossa, kuljettiin lukemassa sitä. Valit- tivat vaan että: "Kamalaan on, kun totuus ei enää pidä paikka- ansa." Mutta minä sanon vain vanhaan tuttuun tapaan: Että ei totuuden sallittaisi tulla ilmi! Ja mikä minua huvitti oli se, että kirjoituksesta syyttivät vielä väärää miestä. Se, jota asia kipeimmin koski, lähti heti kun kuuli itsestään luettavan ha- kemaan sitä 50 senttiä, jonka sai palkinnoksi "resutansseissa". Ja sitten löylytti uhriaan hyvän päiväisesti sanan rieskalla. Oli- pa hän vähältä "rynnätä" pääl- lekin, mutta saattoi sentään lo- pulta hillitä itseään. Kai se "torppari" olisi tullut häädetyksi, mutta kun sillä isännällä on vä- hän itselläänkin "syntiä" niskan päällä, niin sai "torppari" olla rauhassa. Poikaressulla on kyl- lin paljon hommaa kun saa van- itselleen ruuan laitetuksi ja tye- lä toista, jota "huohollissa" ju- lee esille, että ei se ehdi mitään sellaisia kirjoitella sanomalehtiin.

että kaikki maailman valtakun- nat olivat törmänneet yhteen ja että oli alkanut sota. Ja niiden kaunispukeisten lähättäen töl- mässä pankkeihin ja kellojen soidessa ja ukkojen edessä ka- tuja pitkin kohtalon sanansaat- tajina, alkoi taloista kuulua nais- ten vaikkurissa, lasten itkua ja kattelain räminää. Tämä kaikki johtui siitä, että niemeläiset äkkiä olivat herän- neet vuosisatain unesta. Heidän todellinen sankariluonteensa tuli nyt näkyviin. Ja kansa varustau- tuu kirjoittamaan uuden lehden aikakirjoihinsa, yhtä kunniaak- kaan kuin kaikki edelliset yhta- teensä.

NAPPITRUSTI

Niemelän valtakunnan aikakirjain kunniaakkain lehti. Ludvig Nordström.

Sota syytty ja eräs herra tulee Tukholmaan.

Niemelän valtakunnan silloisen pääkaupungin, Tukholman, kaduilla seisokeli väkijoukkoja. Näkyi, että joiain vakavaa oli tekeillä. Ei näkynyt ilmapalloa silkkitalon yllä, eikä ollut joku akka kuollut halvaukseen, sillä halvauksen saaneita akkoja olisi täytynyt olla joka 50 metrin päässä, eikä maailmanhistoria sellaista tapausta tunne. Kunnianarvoisten niemeläisten kasvo- jen ilmeistä voi myös päätää, et- tä joiain erikoista oli tekeillä. Niin muuttuneet ne olivat, että kuka tahansa saattoi havaita to- dekse maan historioitsijain lau- selman, että Niemelän maassa a- sui sankaripierre näkyi. Kaikki olivat vakavina, mutta ei kukaan pelännyt. Mutta kalpeita olivat ja hampaat kalisivat heidän kysy- sään toisiltaan: — M. . . m. . . mahtaakohan Niemeläkin kiertyä mukaan? — Pi. . . pitääkö lähtee so. . . sotaan? Samassa alkoivat kirkonkello soida ja kuiskaas kulki katuja pitkin. — Kuningas on polvistunut rukoukseen linnassaan. — Keta hän rukoilee? — Jumalaa. — Mitä jumalaa? — Niemelän valtakunnan. — Kiitos herran, ettei minikään muun maan, huusivat niemeläi- set ja paljastivat pänsä. Ja siten tuli joukko ukkoja, jotka en- nen olivat kanniskelleet eläväm- kuvain, pelastusarmeijan, verkko- sukkeen y.m. niemeläisten ha- laamaa tavaroitten kyltjejä, ja oli heidän vasemmassa kainalos- saan paperipinka, edessään si- ninen esiliina, lasit nokalla ja mahtava liisteritöppö kädessä. Ja talojen nurkkiin liisteröivät ne suuren julistuksen: Mobilisoinen.

Miksi heikonnaatte itseänne

vhtämättä usilla rykimisellä. Pistäytäkää Uniontownin apteekkiin saamaan Helbergin Valkean pe-täjän tervaa (yskän lääketä).

Astorialaisia uhkaa pettymys.

Mikäli Portlandin lehdet tietävät kertoa, on toivo vedenalais-ten asemapaikan Columbia joel-le saamisesta siirtynyt vuoden eteenpäin siksi, että senaattori Chamberlainin rahamyonnyty-ehdotus tuli hyljättyksi.

Taasen muuan pulma.

Kun valtiossamme viinan myynti kokonaan kiellettiin, niin oli siihen tottuneitten aluet-va keksiä itselleen toisia juu- vutussuomia menetettyjen tilal-

Teatterista

Eilen illalla esitettiin S. S. Klubin näytelmällä Maiju Las- silan huvinäytelmä "Mimmi Paavaliina" täydelle huoneestol- le huolimatta siitä, että ankara räjäysä ei juuri ollut omansa ihmisiä liikkeelle houkuttele- maan ja että kaupunki oli juuri näytöksen alkamisen aikaan pilkkosen pimeänä sähköjohto- jen mentyä epäkuuntoon. Mitä itse kappaleeseen tulee, niin kai- kista mehevistä letkauksista- taan huolimatta on se pitkäve- teinen, siinä näet on niin kovin pitkältä vanhojen akkojen järei- tyksiä, jotka pakostakin ikävys- tyttävät kuuntelijaa, esittäjä ni- tä osia kuka tahansa ja miten hyvin tahansa. Ja kuitenkin on kappale kauttaaltaan vähän lii- aksi räivä: mehevät puheet näet ovat kyllä hyvää kappaleessa hoysteenä, mutta jos niistä yksinomaan koko juoni muodos- tuu, niin ne kyllästyttävät kuun- telijaa liialla paljonodellaan ai- van kuin museo katselijaa.

NAPPITRUSTI

Niemelän valtakunnan aikakirjain kunniaakkain lehti. Ludvig Nordström.

Sota syytty ja eräs herra tulee Tukholmaan.

Niemelän valtakunnan silloisen pääkaupungin, Tukholman, kaduilla seisokeli väkijoukkoja. Näkyi, että joiain vakavaa oli tekeillä. Ei näkynyt ilmapalloa silkkitalon yllä, eikä ollut joku akka kuollut halvaukseen, sillä halvauksen saaneita akkoja olisi täytynyt olla joka 50 metrin päässä, eikä maailmanhistoria sellaista tapausta tunne. Kunnianarvoisten niemeläisten kasvo- jen ilmeistä voi myös päätää, et- tä joiain erikoista oli tekeillä. Niin muuttuneet ne olivat, että kuka tahansa saattoi havaita to- dekse maan historioitsijain lau- selman, että Niemelän maassa a- sui sankaripierre näkyi. Kaikki olivat vakavina, mutta ei kukaan pelännyt. Mutta kalpeita olivat ja hampaat kalisivat heidän kysy- sään toisiltaan: — M. . . m. . . mahtaakohan Niemeläkin kiertyä mukaan? — Pi. . . pitääkö lähtee so. . . sotaan? Samassa alkoivat kirkonkello soida ja kuiskaas kulki katuja pitkin. — Kuningas on polvistunut rukoukseen linnassaan. — Keta hän rukoilee? — Jumalaa. — Mitä jumalaa? — Niemelän valtakunnan. — Kiitos herran, ettei minikään muun maan, huusivat niemeläi- set ja paljastivat pänsä. Ja siten tuli joukko ukkoja, jotka en- nen olivat kanniskelleet eläväm- kuvain, pelastusarmeijan, verkko- sukkeen y.m. niemeläisten ha- laamaa tavaroitten kyltjejä, ja oli heidän vasemmassa kainalos- saan paperipinka, edessään si- ninen esiliina, lasit nokalla ja mahtava liisteritöppö kädessä. Ja talojen nurkkiin liisteröivät ne suuren julistuksen: Mobilisoinen.

Miksi heikonnaatte itseänne

vhtämättä usilla rykimisellä. Pistäytäkää Uniontownin apteekkiin saamaan Helbergin Valkean pe-täjän tervaa (yskän lääketä).

Astorialaisia uhkaa pettymys.

Mikäli Portlandin lehdet tietävät kertoa, on toivo vedenalais-ten asemapaikan Columbia joel-le saamisesta siirtynyt vuoden eteenpäin siksi, että senaattori Chamberlainin rahamyonnyty-ehdotus tuli hyljättyksi.

Taasen muuan pulma.

Kun valtiossamme viinan myynti kokonaan kiellettiin, niin oli siihen tottuneitten aluet-va keksiä itselleen toisia juu- vutussuomia menetettyjen tilal-

Teatterista

Eilen illalla esitettiin S. S. Klubin näytelmällä Maiju Las- silan huvinäytelmä "Mimmi Paavaliina" täydelle huoneestol- le huolimatta siitä, että ankara räjäysä ei juuri ollut omansa ihmisiä liikkeelle houkuttele- maan ja että kaupunki oli juuri näytöksen alkamisen aikaan pilkkosen pimeänä sähköjohto- jen mentyä epäkuuntoon. Mitä itse kappaleeseen tulee, niin kai- kista mehevistä letkauksista- taan huolimatta on se pitkäve- teinen, siinä näet on niin kovin pitkältä vanhojen akkojen järei- tyksiä, jotka pakostakin ikävys- tyttävät kuuntelijaa, esittäjä ni- tä osia kuka tahansa ja miten hyvin tahansa. Ja kuitenkin on kappale kauttaaltaan vähän lii- aksi räivä: mehevät puheet näet ovat kyllä hyvää kappaleessa hoysteenä, mutta jos niistä yksinomaan koko juoni muodos- tuu, niin ne kyllästyttävät kuun- telijaa liialla paljonodellaan ai- van kuin museo katselijaa.

Kansankirjeitä

(Jatkoa kolmannelta sivulta) saisi puhua, sillä he häpeivät si- tä itsekin, niin uskallan taasen yrittää uudelleen. Kyllä sen kirjoituksen johdosta lyötiin pieksua nummeen toinen- kin kerta ja sen päivän Toveri käytettiin sellaisissakin tiloissa, joissa ei varmastikaan ole ollut montakaan kertaa ennen mikään työväen lehti. Maito-"poketti" kädessä ja "knyytti" kainalossa, kuljettiin lukemassa sitä. Valit- tivat vaan että: "Kamalaan on, kun totuus ei enää pidä paikka- ansa." Mutta minä sanon vain vanhaan tuttuun tapaan: Että ei totuuden sallittaisi tulla ilmi! Ja mikä minua huvitti oli se, että kirjoituksesta syyttivät vielä väärää miestä. Se, jota asia kipeimmin koski, lähti heti kun kuuli itsestään luettavan ha- kemaan sitä 50 senttiä, jonka sai palkinnoksi "resutansseissa". Ja sitten löylytti uhriaan hyvän päiväisesti sanan rieskalla. Oli- pa hän vähältä "rynnätä" pääl- lekin, mutta saattoi sentään lo- pulta hillitä itseään. Kai se "torppari" olisi tullut häädetyksi, mutta kun sillä isännällä on vä- hän itselläänkin "syntiä" niskan päällä, niin sai "torppari" olla rauhassa. Poikaressulla on kyl- lin paljon hommaa kun saa van- itselleen ruuan laitetuksi ja tye- lä toista, jota "huohollissa" ju- lee esille, että ei se ehdi mitään sellaisia kirjoitella sanomalehtiin.

että kaikki maailman valtakun- nat olivat törmänneet yhteen ja että oli alkanut sota. Ja niiden kaunispukeisten lähättäen töl- mässä pankkeihin ja kellojen soidessa ja ukkojen edessä ka- tuja pitkin kohtalon sanansaat- tajina, alkoi taloista kuulua nais- ten vaikkurissa, lasten itkua ja kattelain räminää. Tämä kaikki johtui siitä, että niemeläiset äkkiä olivat herän- neet vuosisatain unesta. Heidän todellinen sankariluonteensa tuli nyt näkyviin. Ja kansa varustau- tuu kirjoittamaan uuden lehden aikakirjoihinsa, yhtä kunniaak- kaan kuin kaikki edelliset yhta- teensä.

NAPPITRUSTI

Niemelän valtakunnan aikakirjain kunniaakkain lehti. Ludvig Nordström.

Sota syytty ja eräs herra tulee Tukholmaan.

Niemelän valtakunnan silloisen pääkaupungin, Tukholman, kaduilla seisokeli väkijoukkoja. Näkyi, että joiain vakavaa oli tekeillä. Ei näkynyt ilmapalloa silkkitalon yllä, eikä ollut joku akka kuollut halvaukseen, sillä halvauksen saaneita akkoja olisi täytynyt olla joka 50 metrin päässä, eikä maailmanhistoria sellaista tapausta tunne. Kunnianarvoisten niemeläisten kasvo- jen ilmeistä voi myös päätää, et- tä joiain erikoista oli tekeillä. Niin muuttuneet ne olivat, että kuka tahansa saattoi havaita to- dekse maan historioitsijain lau- selman, että Niemelän maassa a- sui sankaripierre näkyi. Kaikki olivat vakavina, mutta ei kukaan pelännyt. Mutta kalpeita olivat ja hampaat kalisivat heidän kysy- sään toisiltaan: — M. . . m. . . mahtaakohan Niemeläkin kiertyä mukaan? — Pi. . . pitääkö lähtee so. . . sotaan? Samassa alkoivat kirkonkello soida ja kuiskaas kulki katuja pitkin. — Kuningas on polvistunut rukoukseen linnassaan. — Keta hän rukoilee? — Jumalaa. — Mitä jumalaa? — Niemelän valtakunnan. — Kiitos herran, ettei minikään muun maan, huusivat niemeläi- set ja paljastivat pänsä. Ja siten tuli joukko ukkoja, jotka en- nen olivat kanniskelleet eläväm- kuvain, pelastusarmeijan, verkko- sukkeen y.m. niemeläisten ha- laamaa tavaroitten kyltjejä, ja oli heidän vasemmassa kainalos- saan paperipinka, edessään si- ninen esiliina, lasit nokalla ja mahtava liisteritöppö kädessä. Ja talojen nurkkiin liisteröivät ne suuren julistuksen: Mobilisoinen.

Miksi heikonnaatte itseänne

vhtämättä usilla rykimisellä. Pistäytäkää Uniontownin apteekkiin saamaan Helbergin Valkean pe-täjän tervaa (yskän lääketä).

Astorialaisia uhkaa pettymys.

Mikäli Portlandin lehdet tietävät kertoa, on toivo vedenalais-ten asemapaikan Columbia joel-le saamisesta siirtynyt vuoden eteenpäin siksi, että senaattori Chamberlainin rahamyonnyty-ehdotus tuli hyljättyksi.

Taasen muuan pulma.

Kun valtiossamme viinan myynti kokonaan kiellettiin, niin oli siihen tottuneitten aluet-va keksiä itselleen toisia juu- vutussuomia menetettyjen tilal-

Teatterista

Eilen illalla esitettiin S. S. Klubin näytelmällä Maiju Las- silan huvinäytelmä "Mimmi Paavaliina" täydelle huoneestol- le huolimatta siitä, että ankara räjäysä ei juuri ollut omansa ihmisiä liikkeelle houkuttele- maan ja että kaupunki oli juuri näytöksen alkamisen aikaan pilkkosen pimeänä sähköjohto- jen mentyä epäkuuntoon. Mitä itse kappaleeseen tulee, niin kai- kista mehevistä letkauksista- taan huolimatta on se pitkäve- teinen, siinä näet on niin kovin pitkältä vanhojen akkojen järei- tyksiä, jotka pakostakin ikävys- tyttävät kuuntelijaa, esittäjä ni- tä osia kuka tahansa ja miten hyvin tahansa. Ja kuitenkin on kappale kauttaaltaan vähän lii- aksi räivä: mehevät puheet näet ovat kyllä hyvää kappaleessa hoysteenä, mutta jos niistä yksinomaan koko juoni muodos- tuu, niin ne kyllästyttävät kuun- telijaa liialla paljonodellaan ai- van kuin museo katselijaa.

NAPPITRUSTI

Niemelän valtakunnan aikakirjain kunniaakkain lehti. Ludvig Nordström.

Sota syytty ja eräs herra tulee Tukholmaan.

Niemelän valtakunnan silloisen pääkaupungin, Tukholman, kaduilla seisokeli väkijoukkoja. Näkyi, että joiain vakavaa oli tekeillä. Ei näkynyt ilmapalloa silkkitalon yllä, eikä ollut joku akka kuollut halvaukseen, sillä halvauksen saaneita akkoja olisi täytynyt olla joka 50 metrin päässä, eikä maailmanhistoria sellaista tapausta tunne. Kunnianarvoisten niemeläisten kasvo- jen ilmeistä voi myös päätää, et- tä joiain erikoista oli tekeillä. Niin muuttuneet ne olivat, että kuka tahansa saattoi havaita to- dekse maan historioitsijain lau- selman, että Niemelän maassa a- sui sankaripierre näkyi. Kaikki olivat vakavina, mutta ei kukaan pelännyt. Mutta kalpeita olivat ja hampaat kalisivat heidän kysy- sään toisiltaan: — M. . . m. . . mahtaakohan Niemeläkin kiertyä mukaan? — Pi. . . pitääkö lähtee so. . . sotaan? Samassa alkoivat kirkonkello soida ja kuiskaas kulki katuja pitkin. — Kuningas on polvistunut rukoukseen linnassaan. — Keta hän rukoilee? — Jumalaa. — Mitä jumalaa? — Niemelän valtakunnan. — Kiitos herran, ettei minikään muun maan, huusivat niemeläi- set ja paljastivat pänsä. Ja siten tuli joukko ukkoja, jotka en- nen olivat kanniskelleet eläväm- kuvain, pelastusarmeijan, verkko- sukkeen y.m. niemeläisten ha- laamaa tavaroitten kyltjejä, ja oli heidän vasemmassa kainalos- saan paperipinka, edessään si- ninen esiliina, lasit nokalla ja mahtava liisteritöppö kädessä. Ja talojen nurkkiin liisteröivät ne suuren julistuksen: Mobilisoinen.

Miksi heikonnaatte itseänne

vhtämättä usilla rykimisellä. Pistäytäkää Uniontownin apteekkiin saamaan Helbergin Valkean pe-täjän tervaa (yskän lääketä).

Astorialaisia uhkaa pettymys.

Mikäli Portlandin lehdet tietävät kertoa, on toivo vedenalais-ten asemapaikan Columbia joel-le saamisesta siirtynyt vuoden eteenpäin siksi, että senaattori Chamberlainin rahamyonnyty-ehdotus tuli hyljättyksi.

Taasen muuan pulma.

Kun valtiossamme viinan myynti kokonaan kiellettiin, niin oli siihen tottuneitten aluet-va keksiä itselleen toisia juu- vutussuomia menetettyjen tilal-

Teatterista

Eilen illalla esitettiin S. S. Klubin näytelmällä Maiju Las- silan huvinäytelmä "Mimmi Paavaliina" täydelle huoneestol- le huolimatta siitä, että ankara räjäysä ei juuri ollut omansa ihmisiä liikkeelle houkuttele- maan ja että kaupunki oli juuri näytöksen alkamisen aikaan pilkkosen pimeänä sähköjohto- jen mentyä epäkuuntoon. Mitä itse kappaleeseen tulee, niin kai- kista mehevistä letkauksista- taan huolimatta on se pitkäve- teinen, siinä näet on niin kovin pitkältä vanhojen akkojen järei- tyksiä, jotka pakostakin ikävys- tyttävät kuuntelijaa, esittäjä ni- tä osia kuka tahansa ja miten hyvin tahansa. Ja kuitenkin on kappale kauttaaltaan vähän lii- aksi räivä: mehevät puheet näet ovat kyllä hyvää kappaleessa hoysteenä, mutta jos niistä yksinomaan koko juoni muodos- tuu, niin ne kyllästyttävät kuun- telijaa liialla paljonodellaan ai- van kuin museo katselijaa.

Marshfieldin ilmoituksia

WAHLMAN & BACK suomalaiset miesten ja naisten RÄÄTÄLIT Coos Building, Market Ave. Phone 233-J. MARSHFIELD, ORE.